

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 7. aprila 2016*

„Pritožba — Omejevalni ukrepi proti Islamski republiki Iran — Seznam oseb in subjektov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Merilo, ki se nanaša na materialno, logistično ali finančno podporo iranski vladi — Finančne storitve centralne banke“

V zadevi C-266/15 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 3. junija 2015,

Central Bank of Iran s sedežem v Teheranu (Iran), ki jo zastopata M. Lester in Z. Al-Rikabi, barristers,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Svet Evropske unije, ki ga zastopata V. Piessevaux in M. Bishop, agenta,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi M. Ilešič, predsednik senata, C. Toader, sodnica, A. Rosas (poročevalec), sodnik, A. Prechal, sodnica, in E. Jarašiūnas, sodnik,

generalni pravobranilec: H. Saugmandsgaard Øe,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Central Bank of Iran (centralna banka Irana) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 25. marca 2015 (T-563/12, EU:T:2015:187, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je navedeno sodišče zavrnilo njeno tožbo za razglasitev ničnosti, prvič, Sklepa Sveta

* Jezik postopka: angleščina.

2012/635/SZVP z dne 15. oktobra 2012 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 282, str. 58) in, drugič, Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 945/2012 z dne 15. oktobra 2012 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 282, str. 16, v nadaljevanju skupaj: sporna akta) v delu, v katerem se ta akta nanašata nanjo.

Pravni okvir

- 2 Svet Evropske unije je 26. julija 2010 sprejel Sklep 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, str. 39), ki v Prilogi II vsebuje imena oseb in subjektov – drugih od tistih, ki jih je določil Varnostni svet Združenih narodov oziroma Odbor za sankcije, ustanovljen z Resolucijo 1737 (2006) (RVSN 1737 (2006)), in ki so navedeni v Prilogi I – katerih premoženje je zamrznjeno.
- 3 Svet je 23. januarja 2012 sprejel Sklep 2012/35/SZVP o spremembah Sklepa 2010/413 (UL L 19, str. 22). V skladu z uvodno izjavo 13 tega sklepa bi bilo treba „[u]vesti [...] omejitve vstopa ter zamrznitev sredstev in gospodarskih virov za dodatne osebe in subjekte, ki iransko vlado podpirajo pri izvajanju dejavnosti, nevarnih z vidika širjenja jedrskega orožja, ali pri razvoju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja, zlasti za osebe in subjekte, ki iranski vladi zagotavljajo finančno, logistično ali materialno pomoč“.
- 4 S členom 1, točka 7(a)(ii), Sklepa 2012/35 je bila k členu 20(1) Sklepa 2010/413 dodana še ta točka, ki določa zamrznitev sredstev naslednjim osebam in subjektom:

„(c) druge osebe in subjeki, ki niso navedeni v Prilogi I in podpirajo iransko vlado, ter z njimi povezani osebe in subjeki s seznama v Prilogi II.“
- 5 Člen 1, točka 8(a), Sklepa 2012/635 je spremenil člen 20(1)(c) Sklepa 2010/413, ki tako določa, da omejevalni ukrepi veljajo za:

„(c) druge osebe ali subjekt[e], ki niso zajeti v Prilogi I, ki podpirajo iransko vlado, ter subjekt[e], ki jim pripadajo ali jih nadzirajo ali osebe in subjekt[e], ki so z njimi povezani, kot so navedeni v Prilogi II.“
- 6 Ime pritožnice je bilo s Sklepom 2012/35 vpisano na seznam iz Priloge II k Sklepu 2010/413 z obrazložitvijo, da je sodelovala pri dejavnostih za izognitev sankcijam. Ime pritožnice je bilo na podlagi enake obrazložitve z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 54/2012 z dne 23. januarja 2012 o izvajanju Uredbe št. 961/2010 (UL L 19, str. 1) vpisano na seznam iz Priloge VIII k Uredbi Sveta (EU) št. 961/2010 z dne 25. oktobra 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007 (UL L 281, str. 1).
- 7 Razlog vpisa je bil s Sklepom 2012/635 dopolnjen tako:

„Zagotavlja finančno podporo vladi Irana.“
- 8 Svet je 23. marca 2012 sprejel Uredbo (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe št. 961/2010 (UL L 88, str. 1). Člen 23(2) te uredbe določa zamrznitev sredstev osebam, subjektom in organom, naštetim v njeni prilogi IX, ki so opredeljeni kot:

„(d) druge osebe, subjeki ali organi, ki zagotavljajo podporo, kot je materialna, logistična ali finančna podpora, iranski vladi, ter osebe in subjeki povezani z njimi.“

- 9 Razlog vpisa imena pritožnice na seznam iz Priloge IX k Uredbi št. 267/2012 je bil z Uredbo št. 945/2012 dopolnjen tako:

„Zagotavlja finančno podporo vladi Irana.“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 10 Central Bank of Iran je s tožbo, vloženo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 26. decembra 2012, predlagala razglasitev ničnosti spornih aktov, ker je bilo v teh aktih po ponovnem pregledu njeno ime ohranjeno na seznamih subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi.
- 11 Central Bank of Iran je v utemeljitev tožbe navedla štiri razloge. Prvi tožbeni razlog se je nanašal na napako pri presoji, drugi na kršitev obveznosti obrazložitve, tretji na kršitev načela spoštovanja pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega nadzora, četrti pa, nazadnje, na kršitev načela sorazmernosti in temeljnih pravic tožeče stranke, zlasti njene lastninske pravice in pravice do ugleda.
- 12 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo tožbo v celoti zavrnilo.

Predlogi strank

- 13 Central Bank of Iran Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi,
  - sporna akta v delu, v katerem se nanašata nanjo, razglasi za nična in
  - Svetu naloži plačilo stroškov, ki so pritožnici nastali na prvi stopnji in s pritožbo.
- 14 Svet Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne in
  - pritožnici naloži plačilo stroškov.

Pritožba

- 15 Central Bank of Iran v utemeljitev svoje pritožbe navaja štiri razloge. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na napako, ki naj bi jo Splošno sodišče storilo s tem, da je razsodilo, da je Svet utemeljeno ugotovil, da je pritožnica zagotavljala „finančno podporo“ iranski vladi. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Splošno sodišče pri presoji obveznosti obrazložitve Sveta napačno uporabilo pravo. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na domnevno kršitev načela spoštovanja pravice do obrambe in, nazadnje, četrti pritožbeni razlog se nanaša na domnevno kršitev načela sorazmernosti in temeljnih pravic pritožnice, zlasti pravice do varstva njene lastnine in ugleda.
- 16 Najprej je treba preučiti drugi pritožbeni razlog, nato tretjega ter nazadnje prvega in četrtega.

Drugi pritožbeni razlog: napačna uporaba prava s strani Splošnega sodišča pri presoji obveznosti obrazložitve Sveta

Izpodbijana sodba

- 17 Splošno sodišče je v točkah od 53 do 58 izpodbijane sodbe opozorilo na sodno prakso v zvezi z obveznostjo obrazložitve aktov Unije. Nato je v točki 59 in naslednjih navedene sodbe preizkusilo razloge iz spornih aktov glede na merila za vpis, določena v členu 23(2)(a), (b) in (d) Uredbe št. 267/2012 in v členu 20(1)(b) in (c) Sklepa 2010/413, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2012/635.
- 18 Splošno sodišče je v točki 74 izpodbijane sodbe ugotovilo, „da je mogoče zadostnost obrazložitve [spornih] aktov presojati zgolj glede merila pomoči pri izogibanju omejevalnim ukrepom in merila podpore iranski vladi, na kateri se Svet sklicuje implicitno, vendar nedvomno“. V točki 75 navedene sodbe pa je štelo, da ker sporna akta temeljita na merilu pomoči pri izogibanju omejevalnim ukrepom, je obrazložitev z navedbo, da je bila pritožnica „[v]ključena v dejavnosti, namenjenih [namenjene] izogibanju sankcijam“, nezadostna, saj je ta obrazložitev le ponovitev merila in ne vsebuje nobenega elementa, ki bi pojasnjeval razloge, iz katerih se to merilo lahko uporabi za pritožnico. Splošno sodišče je v točki 79 izpodbijane sodbe tudi ugotovilo, da implicitne obrazložitve ni mogoče upoštevati, da bi se upravičila nezadostnost eksplicitne obrazložitve v zvezi s pomočjo pri izogibanju omejevalnim ukrepom.
- 19 Splošno sodišče je ob preizkusu merila podpore iranski vladi v točkah 84 in 85 izpodbijane sodbe razsodilo, da je obrazložitev, v skladu s katero je pritožnica „[z]agotavlja[la] finančno podporo vladi Irana“, zadostna za izpolnitev obveznosti obrazložitve Sveta, saj je pritožnica lahko razumela, da se je Svet skliceval na finančne storitve, ki jih je kot centralna banka Islamske republike Iran opravila za iransko vlado. Splošno sodišče se je oprlo na pisanja pritožnice, zlasti na pričanje viceguvernerke o deviznem poslovanju te banke, ki ga je pritožnica priložila k tožbi in na podlagi katerega je banka opravljala storitve za vlado, ki je ena od njenih strank. Splošno sodišče se je sklicevalo tudi na člena 12 in 13 iranskega monetarnega in finančnega zakona, v katerih so navedene nekatere funkcije in pristojnosti pritožnice kot centralne banke Islamske republike Iran.

Trditve strank

- 20 Central Bank of Iran z drugim pritožbenim razlogom navaja, da je Splošno sodišče z ugotovitvijo, da je Svet izpolnil svojo obveznost obrazložitve iz člena 296 PDEU, napačno uporabilo pravo.
- 21 Graja zlasti točki 84 in 85 izpodbijane sodbe, v katerih je Splošno sodišče razsodilo, da je lahko razumela, da se je Svet navezoval na finančne storitve, ki jih je za iransko vlado opravila kot centralna banka, in da ni bilo treba natančno navesti teh funkcij in pristojnosti, „ker so te določene z zakonskimi določbami, ki so javno dostopne in za katere je zato mogoče šteti, da jih poznajo vsi“.
- 22 Central Bank of Iran trdi, da obstoj iranskega monetarnega in finančnega zakona, v katerem so navedene nekatere njene funkcije in pristojnosti, ki jih ima kot centralna banka Islamske republike Iran, ne pojasnjuje tega, kaj je Svet v obrazložitvi spornih aktov razumel s „finančno podporo“. Pritožnica ni mogla ugotoviti, ali je Svet štel, da vladi zagotavlja znatna sredstva, ali pa se je oprl na dejstvo, da je oblikovala monetarno politiko ali da so bili pri njej odprti računi iranske vlade in je opravljala druge tovrstne storitve centralne banke. Trdi, da mora Svet natančno navesti storitve, za katere šteje, da imajo kakovosten in količinski pomen, ki je zahtevan za vključenost v pojem „podpora iranski vladi“ v smislu člena 23(2)(d) Uredbe št. 267/2012 (sodba z dne 16. julija 2014, National Iranian Oil Company/Svet, T-578/12, EU:T:2014:678, točka 119), česar pa ni storil. Ko je Svet sprejel odločitev, da ohrani ime pritožnice na seznamih oseb, za katere veljajo omejevalni ukrepi, naj se nikakor ne bi

skliceval na člena 12 in 13 iranskega monetarnega in finančnega zakona, tako da pomenijo funkcije pritožnice, navedene v iranskem monetarnem in finančnem zakonu, nov razlog, ki ga v spornih aktih ni.

23 Svet trditve Central Bank of Iran izpodbija.

Presoja Sodišča

24 Zadostnost obrazložitve akta je treba – kot je Splošno sodišče spomnilo med drugim v točkah od 53 do 58 izpodbijane sodbe – presojati glede na okvir tega akta in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje, tako da je akt, s katerim se posega v položaj, dovolj obrazložen, če je bil sprejet v okviru, ki ga zadevna oseba pozna in ji omogoča, da razume ukrep, sprejet v zvezi z njo (glej sodbo z dne 15. novembra 2012, Svet/Bamba C-417/11 P, EU:C:2012:718, točki 53 in 54).

25 Zato Splošno sodišče s tem, da je v točki 85 izpodbijane sodbe ob sklicevanju na zakonske določbe, ki so javno dostopne, štelo, da se obrazložitev spornih aktov, v kateri je Svet navedel, da pritožnica „[z]agotavlja finančno podporo vladi Irana“, implicitno, vendar nujno nanaša na funkcije in pristojnosti pritožnice kot centralne banke Islamske republike Iran, kot so opredeljene v delu II, poglavje 2, iranskega monetarnega in finančnega zakona, zlasti v členih 12 in 13 tega zakona, ni napačno uporabilo prava.

26 Splošno sodišče je torej v točki 86 izpodbijane sodbe pravilno razsodilo, da „Svetu [...] ni bilo treba predložiti izrecne obrazložitve, ki bi se nanašala na finančne storitve, in torej na finančna sredstva in kapacitete, ki naj bi jih [pritožnica] kot centralna banka Islamske republike Iran zagotovila iranski vladi“.

27 Drugi pritožbeni razlog tako ni utemeljen.

Tretji pritožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe

Izpodbijana sodba

28 Splošno sodišče je najprej v točkah od 92 do 94 izpodbijane sodbe spomnilo na sodno prakso o spoštovanju pravice do obrambe in nato v točkah od 95 do 98 navedene sodbe ugotovilo, da je Svet 2. avgusta 2012 pritožnici posamično posredoval obrazložitev spornih aktov, v kateri je navedel, da „[z]agotavlja finančno podporo vladi Irana“, in da je imela pritožnica pred sprejetjem teh aktov obrazložitev in dokaze, na katerih temelji, možnost izpodbijati.

29 Splošno sodišče je v točki 97 izpodbijane sodbe štelo, da „Svet v obravnavanem primeru [pritožnici] ni posredoval dokumentov, na katerih ta obrazložitev temelji, ker je bilo mogoče domnevati, da so bili ti dokumenti, ki so se nanašali na finančne storitve, ki jih je za iransko vlado opravila prav [pritožnica] kot centralna banka Islamske republike Iran, vsem poznani in da so bili implicitno vključeni v obrazložitev [spornih] aktov v delu, v katerem se nanašajo na merilo podpore iranski vladi“. Splošno sodišče je zato v točki 99 izpodbijane sodbe razsodilo, da sta bili „[p]ravica do obrambe [pritožnice] in njena pravica do učinkovitega sodnega nadzora [...] spoštovani“.

Trditve strank

30 Central Bank of Iran s tretjim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče z ugotovitvijo, da je bila njena pravica do obrambe spoštovana, napačno uporabilo pravo. Trdi, da ji Svet pred sprejetjem spornih aktov, ki se nanašajo na njegovo odločitev, da jo ohrani na seznamih subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, ni posredoval nobenih dokazov. Splošno sodišče naj bi nepravilno razsodilo,

da je Svet lahko dopolnil obrazložitev ohranitve vpisa pritožnice na zadevna seznama z upoštevanjem okoliščin, ki izhajajo iz določb iranskega monetarnega in finančnega zakona, pri čemer te okoliščine niso bile izrecno navedene v obrazložitvi spornih aktov in o njih pritožnica pred sprejetjem teh aktov ni bila obveščena. Pritožnica naj ne bi bila seznanjena z očitki zoper njo, zato naj ne bi mogla pripraviti ustrezne obrambe. Pritožnica naj bi imela šele na obravnavi prvič možnost odgovoriti na očitke, da je iranski vladi zagotavljala sredstva.

31 Svet trditve Central Bank of Iran izpodbija.

Presoja Sodišča

32 Svetu – kot je Sodišče že razsodilo – v primeru začetnega sklepa o zamrznitvi sredstev zadevni osebi ali subjektu ni treba predhodno sporočiti razlogov, s katerimi namerava ta institucija utemeljiti vključitev imena te osebe ali subjekta na seznam, medtem ko je treba pred sprejetjem poznejšega sklepa, s katerim je ime te osebe ali subjekta ohranjeno, načeloma sporočiti obremenilne dokaze in navedeni osebi oziroma subjektu omogočiti, da se izreče (glej v tem smislu sodbo z dne 21. decembra 2011, Francija/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, točki 61 in 62).

33 Zato mora Svet pri sprejetju sklepa, da se ime osebe ali subjekta ohrani na seznamu oseb ali subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, spoštovati pravico te osebe ali tega subjekta do predhodnega zaslišanja, če v sklep o ohranitvi vpisa njenega ali njegovega imena na seznamu vključi nove elemente, to je elemente, ki jih začetni sklep o vpisu imena na ta seznam ne vsebuje (sodba z dne 18. junija 2015, Ipatau/Svet, C-535/14 P, EU:C:2015:407, točka 26).

34 Splošno sodišče je v točki 94 izpodbijane sodbe brez napačne uporabe prava spomnilo na to sodno prakso.

35 Nato je v točkah 95 in 98 navedene sodbe ugotovilo, da je Svet 2. avgusta 2012 Central Bank of Iran posredoval nov razlog, in sicer da je ta „[z]agotavlja[la] finančno podporo vladi Irana“, Central Bank of Iran pa je 7. oktobra 2012 ta razlog izpodbijala.

36 V nasprotju s trditvami pritožnice s tem, da Svet ni posredoval dokazov, na podlagi katerih je štel, da je Central Bank of Iran zagotavljala finančno podporo iranski vladi, ni bilo mogoče poseči v pravico te banke do obrambe.

37 Kot je razvidno iz točk 25 in 26 te sodbe, je bilo namreč mogoče šteti, da so vloga pritožnice kot centralne banke Islamske republike Iran in zakonske določbe, ki se nanjo nanašajo, okvir, ki ga pritožnica pozna, tako da je lahko Splošno sodišče upravičeno ugotovilo, da Svetu ni bilo treba predložiti izrecne obrazložitve, ki bi se nanašala na finančne storitve in torej na finančna sredstva in kapacitete, ki naj bi jih pritožnica zagotovila iranski vladi.

38 Splošno sodišče v teh okoliščinah s tem, da je glede dokazov, ki jih je pritožnica poznala, razsodilo, da Svetu ni bilo treba posredovati dokumentov ali dokazov v zvezi s tem, ni kršilo pravice pritožnice do obrambe.

39 Zato tretji pritožbeni razlog ni utemeljen.

Prvi pritožbeni razlog: napaka, ki naj bi jo Splošno sodišče storilo s tem, da je razsodilo, da je Svet utemeljeno ugotovil, da je pritožnica zagotavljala „finančno podporo“ Islamski republiki Iran

Izpodbijana sodba

- 40 Splošno sodišče je v točki 103 izpodbijane sodbe razsodilo, da je treba zakonitost spornih aktov presojati glede na njuno obrazložitev, v skladu s katero je pritožnica „[z]agotavlja[la] finančno podporo vladi Irana“. Splošno sodišče je v točki 104 te sodbe ugotovilo, da je mogoče za presojo utemeljenosti te obrazložitve upoštevati funkcije in pristojnosti pritožnice kot centralne banke Islamske republike Iran, kot so opredeljene v členih 12 in 13 iranskega monetarnega in finančnega zakona. Po preizkusu teh določb je Splošno sodišče v točki 108 navedene sodbe razsodilo, da „je očitno, da [je pritožnica] iranski vladi zagotavlja[la] finančne storitve, ki [so] lahko zaradi svoje količinske in kvalitativne pomembnosti spodbuja[le] širjenje jedrskega orožja tako, da [je bila] tej vladi zagotovlj[ena] podpor[a] z materialnimi, finančnimi in logističnimi sredstvi ali kapacitetami, ki [so] ji omogoča[li] uresničevanje navedenega širjenja“. Splošno sodišče je zato v točki 111 iste sodbe štelo, da Svet ni storil napake pri presoji.

Trditve strank

- 41 Central Bank of Iran s prvim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da je Svet pravilno presodil izpolnjevanje vseh meril za vpis na seznama spornih aktov. Ob analizi členov 12 in 13 iranskega monetarnega in finančnega zakona trdi, da storitve, ki jih opravlja kot centralna banka, kot sta vodenje računov in poravnava, niso „finančna podpora“ iranski vladi v smislu člena 23(2)(d) Uredbe št. 267/2012, torej niso finančna podpora, ki bi bila takega kvalitativnega in količinskega pomena, da bi iranski vladi omogočila izvajanje jedrskega programa (sodba z dne 16. julija 2014, National Iranian Oil Company/Svet, T-578/12, EU:T:2014:678, točka 119).
- 42 Svet trditve pritožnice izpodbija.

Presoja Sodišča

- 43 Navesti je treba, da se merilo „podpore iranski vladi“ v členu 20(1)(c) Sklepa 2010/413, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2012/635, in členu 23(2)(d) Uredbe št. 267/2012 nanaša na podporo, ki je lahko materialna, logistična ali finančna (glej v tem smislu sodbo z dne 1. marca 2016, National Iranian Oil Company/Svet, C-440/12 P, EU:C:2016:128, točka 79).
- 44 Cilj tega dodanega merila je bil zajeti dejavnosti zadevne osebe ali subjekta, ki lahko – čeprav same po sebi niso neposredno ali posredno povezane s širjenjem jedrskega orožja – to širjenje spodbujajo z zagotavljanjem materialnih, finančnih ali logističnih sredstev ali podpore iranski vladi, zaradi katerih lahko ta izvaja dejavnost širjenja jedrskega orožja (glej v tem smislu sodbo z dne 1. marca 2016, National Iranian Oil Company/Svet, C-440/14 P, EU:C:2016:128, točki 80 in 81).
- 45 Pritožnica je – kot je Splošno sodišče ugotovilo v točki 108 izpodbijane sodbe – iranski vladi zagotavljala finančne storitve, ki so lahko zaradi svojega količinskega in kakovostnega pomena širjenje jedrskega orožja spodbujale z zagotavljanjem podpore iranski vladi z materialnimi, finančnimi in logističnimi sredstvi ali kapacitetami, ki so ji omogočali uresničevanje navedenega širjenja (glej po analogiji sodbo z dne 1. marca 2016, National Iranian Oil Company/Svet, C-440/14 P, EU:C:2016:128, točka 83). Storitve, kot so vodenje računov, izvrševanje in sklepanje finančnih transakcij ali nakup in prodaja obveznic, namreč pomenijo hkrati materialno, logistično in finančno podporo tej državi ter s tem vladi te države.

- 46 Splošno sodišče je zato v točki 109 izpodbijane sodbe pravilno poudarilo, da ni pomembno, da je pritožnica izpodbijala navedbo, da je dala iranski vladi na razpolago lastna finančna sredstva, ker je priznala, da je zanjo opravljala storitve, ki jih vsaka centralna banka neke države opravlja za vlado te države.
- 47 Splošno sodišče torej s tem, da je v točki 110 izpodbijane sodbe razsodilo, da je Svet utemeljeno ugotovil, da je pritožnica „[z]agotavlja[la] finančno podporo vladi Irana“, ni napačno uporabilo prava, tako da je bilo v obravnavanem primeru merilo podpore iranski vladi iz člena 20(1)(c) Sklepa 2010/413, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2012/635, in člena 23(2)(d) Uredbe št. 267/2012 izpolnjeno.
- 48 Prvi pritožbeni razlog torej ni utemeljen.

Četrty pritožbeni razlog: kršitev temeljnih pravic ter pravice do varstva lastnine pritožnice in njenega ugleda

Izpodbijana sodba

- 49 Splošno sodišče je v točki 119 izpodbijane sodbe ugotovilo, da nevspečnosti, ki jih sporna akta povzročata pritožnici, niso prevelike glede na pomembnost ohranjanja mednarodnega miru in varnosti, kar je cilj teh aktov. V isti točki je tudi navedlo, da se sporna akta nanašata le na del sredstev pritožnice, da v nekaterih okoliščinah obstaja možnost sprostitve sredstev in da Svet ne trdi, da pritožnica sodeluje pri širjenju jedrskega orožja.

Trditve strank

- 50 Central Bank of Iran s četrty pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je zavrnilo očitek pritožnice, da je Svet neutemeljeno in nesorazmerno kršil njene temeljne pravice, vključno z njeno pravico do varstva lastnine in ugleda, storilo napako. Trdi, da Splošno sodišče ni ustrezno preizkusilo vprašanja, ali je šlo pri tem, da so se omejevalni ukrepi uporabili za Central Bank of Iran, za nezakonit in nesorazmeren poseg v temeljne pravice pritožnice, in sicer njeno lastninsko pravico in pravico do ugleda. Splošno sodišče naj bi moralo razsoditi, da so bili ukrepi nesorazmerni glede na cilje, ki se uresničujejo.
- 51 Central Bank of Iran graja zlasti točko 119 izpodbijane sodbe. Poudarja, da Splošno sodišče ni zadostno upoštevalo negativnih posledic omejevalnih ukrepov na ekonomsko stanje v državi in življenje ljudi. Navaja tudi, da storitve, ki jih je opravila, niso bile v ničemer povezane z zmožnostjo iranske vlade, da uresničuje jedrski program, in da bi bilo mogoče s takim pristopom Splošnega sodišča sprejeti omejevalne ukrepe zoper tisoče prejemnikov in ponudnikov storitev. Nazadnje, odločitev Sveta, da vpiše pritožnico na seznama subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, in jo za njiju ohrani, naj bi bila v nasprotju z različnimi javnimi izjavami evropskih institucij, zlasti s sklepi Sveta o Iranu z dne 23. januarja 2012, v katerih je Svet navedel, da „so danes sprejeti omejevalni ukrepi, usmerjeni zoper financiranje iranskega jedrskega programa s strani iranskega režima, in ne zoper iransko ljudstvo“.
- 52 Svet trditve pritožnice izpodbija.

Presoja Sodišča

- 53 Ugotoviti je treba, da je Splošno sodišče pri presoji, ali obstaja kršitev sorazmernosti, v točki 117 izpodbijane sodbe upoštevalo cilj splošnega interesa, ki se uresničuje s spornima aktoma. V točki 118 navedene sodbe se je strinjalo, da sta sporna akta pritožnici povzročila škodo v delu, v katerem posegata v njeno lastninsko pravico in pravico do ugleda. Vendar je Splošno sodišče v točki 119

navedene sodbe upoštevalo cilj ohranjanja mednarodnega miru in varnosti ter pri tem poudarilo, da se sporna akta nanašata le na del sredstev pritožnice, da v nekaterih okoliščinah obstaja možnost sprostitev sredstev in da Svet ni trdil, da pritožnica sodeluje pri širjenju jedrskega orožja.

- 54 Glede na te ugotovitve je Splošno sodišče tožbeni razlog, ki se je nanašal na kršitev načela sorazmernosti in temeljnih pravic pritožnice, zlasti njene pravice do varstva lastnine in ugleda, upravičeno zavrnilo.
- 55 Zato je treba ta pritožbeni razlog zavrniti.
- 56 Ker so vsi štirje pritožbeni razlogi neutemeljeni, je treba pritožbo zavrniti.

Stroški

- 57 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče.
- 58 V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 59 Ker je Svet predlagal, naj se Central Bank of Iran naloži plačilo stroškov, in ker ta s pritožbenimi razlogi ni uspela, se ji naloži, da poleg svojih nosi tudi stroške Sveta.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Central Bank of Iran nosi svoje stroške in stroške Sveta Evropske unije.

Podpisi